

BIEŁARUSKAJA

KRYNICA

PALITYCNAJA, HRAMADZKAJA I LITERATURNAJA HAZETA.

Adres Redakcyi i Administracyi:

WILNIA, LUDWISARSKAJA 1-19. (Wilno, Ludwisarska 1-19)
Redakcyja adčyniena ad 9 hadz. ran. da 4 hadz. wieč.„Bieł. KRYNICA“ kaštuje na hod—10 zał., na paŭhoda—
5 zał., na 3 miesiacy — 3 zał., na 1 miesiac — 1 zał.
HAZETA WYCHODZIĆ RAZ U TYDZIEŃ.

Cena abwiestak:

na 1-šaj staroncy 60 hr., 2 i 3 — 50 hr., na 4-aj —
40 hroš. — za radok drobnaha druku ū adnej pałoscy

ŠKOLNY ŠPIS DZIACIEJ.

U miesiacy lutym s. h. byŭ robleny pa ūsim krai špis dźaciej, jakija radzilisja ū 1916—1928 h. h. i tych, z radziŭšychsia ū 1929 h., jakija majuć 1^{1/2} mies. Značyć takich dźaciej, jakija ciapier chodziać u szkołu, abo buduć chadzić. Hety špis byŭ robleny na toje, kab wiedać, kolki jość dźaciej, da jakoj jany naležać narodnaści— kab pawodle danyh špisu prywiaści ū paradak školnuju sprawu ū cełym krai.

Jaki rezultat hetaha špisu byŭ pa ūsich biełaruskich wajawodztwach — my nia wiedajem. Cikawa, što „Dziennik Wileński“ pašpiašyŭsia apublikawać rezultaty špisu tolki Wilenskaha wajawodztwa. Woś-ža pawodle hetaha špisu lik dźaciej uwa ūsim wajawodztwie wynosić 335.864 duš, pry hetym pawodle mowy, jakaja ūżywajecca ū chacie (język ojczysty), dzieci dzielacca byccam tak: polskaja — 189,017 dźaciej, biełaruskaja — 91,252, żydoŭskaja — 22,926, litoŭskaja — 16,254, rasijskaja — 11,912, usie inšyja — 4,603. „Dzien. Wil.“ piša, što heta maje być apošni i praŭdziwy rezultat nacyjanalnych adnosim u Wilenskim wajawodztwie.

Ci heta tak?

Pieradusim hety rezultat nia jość apošnim, tak jak jon nia jość pieršym. Polskija ūłady ūžo nia raz rabili takija špisy i nam zdajecca, što buduć rabić jašče šmat разоў. Bo treba wiedać, što polskija ūłady robiać hetyja špisy nia z tej me taj, kab zaraz-ža pačać prawodzić niejki školny plan i dać nacyjanalnym mienšaściam usio toje, što im u sprawie školnictwa sprawiadliwa naležycca, ale na toje, kab dawiedacca, kolki i dzie jość świadomyh Biełarusů i Litwinoŭ i kab pawodle hetaha pakirawać školnuju, ašwietnuju palityku. Kažam — školnuju palityku, bo pryhladajučysia na miascoch, jak polskija ūłady prawodzić u našym Krai ašwietu, my pryšli da prakanańnia, što hetakaja systema prawodžańnia ašwietu maje palityčnyja mety. Kab polskija kiraŭničyja kruhi chacieli sapraŭdy ščyra padyści da školnictwa i dać nacyjanalnym mienšaściam rodnuju szkołu, to ūžo zrabili-b heta daŭno. Urad dobra wiedaje ū jakoj hminie, u jakoj wloscy ūżywajecca biełaruskaja mowa i pawodle ūżywańnia hetaj mowy pawinny zakładać i szkoły. Ale hetaha nia зробlena i hetym samym nie wykana toje prawiła, što ašwieta maje być u rodnej mowie

Aprača hetaha, pawodle apošniaha špisu, biełaruskich dźaciej jość 91,152. Kali adkiniem lik tych dźaciej, jakija jšče ū szkołu nia chodziać, to astaniecca kala 40—50 tys. dźaciej. Ličacy pa 50 dźaciej na szkołu, treba było-b adčynić ad wosieni h. h. kala 800—1000 biełaruskich szkoł. Heta pawodle ūradawaha špisu! Ale ci hetyja szkoły buduć adčynieny? Nam zdajecca što i pry ciapierašniaj polskaj unutranej nacyjanalnej palitycy ad polskaha ūradu spadziawacca na wialikija źmieny da lepšaha niama jak. Ciapierašni premjer Świtalski, jašče budući min. ašwietu, z sojmawaj try-

buny zajawiŭ, što jon staić za utrakwistyčnyja (dwumoŭnyja: biełaruska-polskija) szkoły, a min. Čerwinski jość pad upływam premjera Świtalskaha, i peŭnie-ž budzie prawodzić palityku swajho šefa. Dyk z hetaha špisu možam spadziawacca adčynieńnia niekulkich utrakwistyčnych szkołaŭ, dzie biełaruščyna budzie tolki na pakaz, a wučycielami buduć Palaki.

Ale nas cikawić tut jašče pytańnie inšaje: ci hety špis byŭ praŭdziwy?

Pawodle tych wiestak, jakija dachodziać da nas z wioski, a tak-ža pawodle wynikaŭ špisu my možam śmieła čwiardzić, što jon nie ū paradku. Bo spytaacca tolki, chto rabiŭ hety špis? — rabili jaho tyja-ž polskija nastaŭniki — ūradoŭcy, jakija aź dryžać, kab tut, kryj Boža, jak jany kažuć, nia była „niejkaja Biełaruś“ i kab ich nia prymusili wučycca biełaruskaje mowy. Wiedama, što takija špisoŭščyki, majućy pry hetym instrukcyju kira-wacca tak, jak im pakažacca „lepš“ — kirawali ūsio tak, kab Palakaŭ było bole.

Nam zdajecca, što tahdy tolki špis byŭ-by sprawiadliwy, kali-b pry hetym byli spoŭnieny dwa warunki: 1. kab mowa biełaruskaja była zraŭniwana ū prawoch z polskaj mowaj, a heta zatym, kab naš wiaskowiec nie hladzieŭ na mowu biełaruskuju, jak na niešta horšaje, mieniej karysnae i nižejšaje za mowu polskuju i 2. kab u ciapierašnim pałažeńni pry takim špisywańni było dwuch čaławiek: adzin Biełarus, a druhi Palak. Tady tolki, kali-b mowa biełaruskaja pierastała być u „biazpraŭnym“ pałažeńni, u jakim jana ciapier znachodzicca i kali-b dana była mahčymaść swabodna wykazać swajo prakanańnie, tady tolki hety špis byŭ-by praŭdziwy.

Razwažajućy dalej praŭdziwaść hetaha špisu my pawinny źwiarnuć uwahu na adnu wažnuju akaličnaść: pry špisie — pawodletaho-ž „Dzien. Wil.“ była prapuščana rubryka wierawyznańnia. Čamu heta? Ci tolki dzieła raŭnaduśnaści adpawiednych ūladaŭ da relihiŭnych spraŭ? Nam zdajecca, što nie. Sprawa ū tym, što fałšywaść špisu roblenaha ū 1921 h. wykazywana była najbołš na tej padstawie, što wialikuju častku prawasłaŭnych Biełarusů zapisali tady ū Palaki.

Wyjšła tak, što ū Polšcy jość sotki tysiać prawasłaŭnych Palakaŭ. Tut ūžo achnuli nia tolki biełaruskija statystyki, ale nawat i sami Palaki pryznalisia, što „pierabarščyli“. Dyk ciapier zrabili chitrej: kab nia było nijakich śladoŭ fałšawańnia špisu, prapuścili rubryku wierawyznańnia... Wiedama, pry takim paradku špisywańnia „kancy schawany“ i prawieryć rezultaty dawoli trudna.

Kali dačakajemsia akuratnaha i poŭnaha apublikawańnia rezultataŭ henaha špisu ūwa ūsich wajawodztwach, dyk apublikujem jaho i my. A tymčasam niachaj našy čytaćy prawiarajuć rezultaty špisu na miescy i ab usim wažniejšym da-juć znać u našu redakcyju.

Z hazet.

Dobry prykład, ale dla kaho?

Abšarnickaje „Słowa“ Nr. 94 padae karocieńkaju zaciemku ab tym, što ū Uščodniaj Afrycy ū adnej škole wučacca dzieci aź 12-ci narodnaściaŭ i szkoła raźwiwajecca wielmi dobra. Znajučy nachiły „Słowa“ da h. zw. utrakwistyčnych (= dwumoŭnych) szkołaŭ u našym krai treba z hetaj zaciemki rozumieć, što „Słowo“ chacie-ła-b, kab i ū nas nastali takija idealnyja adnosi-ny. Tolki ab adnym „Słowo“ zabylasia skazać, ci tam u Afrycy jość panujučaja nacyja, jakaja imkniecca pry pomaćy szkoły prawodzić swaju nacyjanalnuju palityku ci nie? Kali jość i tak nachił wynaradaŭlać słabiejšyja narody, to my nia wierym u praŭdziwaść hetaj zaciemki.

U Belhii wučni dźwioch roznych mowaŭ taksama wučacca ū adnej škole, tolki ū asobnych klasach dla kožnaj mowy, ab čym tak pryčhila hawaryŭ 16.11. s. h. na pasiedžańni rehijanalnaha Kamitetu Nawahradzkaha wajawodztwa adzin z wydatnych dziejačoŭ modnaha tady rehijanalizmu, ale taksama musić zabyŭsia skazać ci tam, u Belhii, panujučaja nacyja imkniecca pry pomaćy szkoły prawodzić swaju nacyjanalnuju palityku ci nie? Kali nie, to sapraŭdy -bahasłaŭlenyja tyja krai i szkoły tamašnja mohuć być prykładam dla polskich uradowych kruhoŭ.

A moža afrykanski sposab dla prawodžańnia ašwietu siarod roznarodcaŭ i lepšy čymsia sposab „našaha“ utrakwizmu? Što-ž, dobraje treba i z Afryki zapazyčyć!

Z biełaruskaha žyćcia.

Z Biełarusi pad Polščaj.

Nabaženstwa j žalobnaja akademijska z pryčyny 3-cich uhodkaŭ śmierci bieł. paeta Kaz. Swajaka (Ks. K. Stepowiča) ładzicca sioleta ū rodnych staronach niabošcyka, ū Kluščanach, Świancianskaha paw. u paniadziela, dnia 6-ha traŭnia (maja) s. h. ū takim paradku: a 9-aj hadz. rana ū miascowym kaściele — žalobnaje nabaženstwa. Zrazu pašla kaścioła adbudziecca ū Ludowym Domie (byŭšy špital) žalobnaja akademijska. Uwachod, pakul chopić miejsca—wolny. Na hetu ūračystaść pryjeđuć hości j z dalkich wakolic. Tymbołšym abawiazkam jość dla ūsich z wakolicy bližejšaj, asabliwa tych, chto niabošcyka znali, a peŭna j mieli z im dačynieńnie, pryjści na ūračystaść samym i inšych da hetaha zaachwocić. U rodnych staronach Wialika-ha Syna našaj Ziamli jość šma tjahonych daŭžnikoŭ: chaj-ža kožny spłacić doŭh swoj ū naznačanym časie j miejscy prynamsia malitwaj.

Dla pryjaždžajučych na ūračystaść z Wilni padajecca da wiedama, što adjezd u Kluščany naznačany na niadzielu 5-ha traŭnia ciahnikom, što adchodzić z Wilni da st. „Gieladnia“ ū 11.50 hadz. ūdzień. Bilet III-iej kl. tudy j nazad kaštuje kala 11-zł. Pawarot u Wilniu nastanie ū toj-ža paniadziela dnia 6.V.s.h. ciahnikom z Gieladni ū 15.56 hadz. Pryjezd u Wilniu a 18.15 hadz. Dla tych haściej, što zapišucca zahadzia ū Centr. Ur. Bieł. Inst. Hasp. i Kultury (Wilnia, Zawalnaja 7-8) da dnia 30.IV. s. h. načleh i ūsio inšaje — zapeŭnieny.

U interesie samych haściej jość u čas zapisacca.

Wyjezd ks. W. Šutowiča. U minułym tydni wiedamy zmahar za sprawu biełaruskuju ks

Wiktor Šutowič wyjechał u Ameryku. Ksiondz Šutowič, jak wiadomo, stał się achwiaraj nacyjonalistycznej polskiej polityki Wil. arcyb. Jalbżykoŭskaha: był pазbaułeny probaščaŭstwa ŭ Baradzieniach i apošnim časam pracawał u polska-mazurskiej parachwii ŭ Trzciannach ŭ Biełastočynie.

Arcyb. Jalbżykoŭski j Biełarusy. Ad 12 da 14-ha krasawika s. h. adbyłsia ŭ Krakawie žjezd katalickaha sławianskaha studenstwa, kudy byli запрошаны j studenty Biełarusy, choć ad učasčia zmušany byli adračysia. Apošniaje stałasia dzieła taho, što wiadomo „pryjacieli“ Biełarusy, Wil. arcyb. Jalbżykoŭski dawiedaŭsiasia ab tym, što ŭ henym žjezdzie majuć brać učasć j studenty Biełarusy, pačau kampaniju nia tolki prociŭ ich, ale j proci samoha žjezdu. Dajšo nat' da taho, što dzieła stwaryŭsiasia sytuacyi u žjezdzie nie mahli brać udzielu j pradstaŭniki ad polskaha katalickaha studenstwa U.S.B., bolšmieniš pazbaułenaha nacyjonalistycznaha čadu.

Charakternym dla arc-pa Jalbżykoŭskaha ŭ jaho adnosinach da Biełarusy i bieł. ruchu žjaŭlajecca j toje, što, jak dawiedywasiasia z wieryhodnych krynic, arcyb. Jalbżykoŭski, ŭ suwiazj z arhanizacyjaj žjezdu, „radziŭ“ jahonym arhanizataram. kab Biełarusy zaprašać na žjezd nie špiašalisia, bo „ich wystapienia na terenie międzynarodowym nie są obecnie jeszcze požądane wobec tego, że ruch białoruski jeszcze się nie skryształizował i niewiadomo jakie będą jego losy w przyszłości.“

Dalšaj „kwietkaj“ u bukiet dyplomacyjnych zdolnaściau arc-pa Jalbżykoŭskaha jość jahonyja staraŭni padšukaŭnia bieł. pradstaŭnika na ŭspomnieny žjezd z kruhoŭ lojalnych da swajej politycznej dziełnaści j stojačych, naturalna, pa za miežami arhanizawanaha bieł. studenstwa.

I mima ŭsiaho hetaha žjezd adnak adbyłsia...

Ahulny schod Bieł. Kooperatywnaha Banku ŭ Wilni. 21 krasawika s. h. adbyłsia čarodny ahulny schod siabroŭ Wilenskaha Biełaruskaha Kooperatywnaha Banku. Zamiest wybyŭšych siabroŭ Nahladnaje Rady, hr. hr.: A. Trepi, U. Łukašewiča i K. Kruka na ich miesca wybrany: inž. A. Dylis, dr. M. Marcinčyk i S. Tataryn, a na kandydataŭ hr. h.: P. Piatkun, P. Kiziewič i J. Sakowič.

Biełaruskija Kooperatywy — siabrami Banku. U apošnija časy złažyli deklaracyi j zalichany siabrami Banku biełaruskija kooperatywy: 1) u Wojstanie „Praca“, 2) u Swisłačy „Praca“, 3) u W.-Krakotcy „Dabrabyt“, 4) u Šarkaŭščynie „Zorka“, 5) u Simakowie „Swiet“, 6) u M. Žu-

chawičach „Zmahaŭnie“, 7) u Lucewičach „Nowaja Zara“.

BIELARUSY ŭ ČECHASŁAWAČČYNIE.

Biełarus — dochtaram medycyny. U minuŭšuju piatnicu 19 ha s. h. na českim uniwersytecie ŭ Prazie byŭ pramowany (publična abwieščany) na dochtara ŭsiech lekarskich nawukaŭ (MUD-r.) biełaruskij student nazwanaha uniwersytetu Fiodar Kłaŭsuć.

MUD r Kłaŭsuć — syn sielanina z Siniaŭskaj słabady ŭ Nawahradčynie, siaredniuju adukacyju atrymaŭ u Biełaruskaj gimnazii ŭ Nawahradku i, jak sotni inšych biełaruskich synoŭ wioski, nia mohučy wučycca ŭ polskich wyšejšych školach, — bo tudy Palaki nia prymali — wyemihrawaŭ zahraniču, dzie i dapracawałsia da akademičnej hodnaści dochtara medycyny.

Aprača fachowaj pracy D-r Kłaŭsuć braŭ čynnaje učasć i ŭ biełaruskaj pracy hramadzkej, wyrabiŭszy sabie na hetym poli apiniju čaławieka čwiordych pierakanaŭniaŭ.

Žadajemo dalšaj pracy maładoha bieł. dochtara jak najbolš pašpiechu, a pieradusim čakajemo jahonaha chutkaha pawarotu na bačkaŭščynu: ludziej tut *treba!*

Z niezależnej Litwy.

Anhielskim pradstaŭnikom dla marskich spraŭ u Litwie naznačany Kamandor Hawes.

Manahrafiju ab kniazju Witaŭtu, u suwiazj z jahonym jubilejem, przyhataŭlaje da wydaŭnia hrupa historykaŭ.

Kaścioł Božaha Zhrobuŭstaŭnia ŭ Koŭnie budzie budawacca, jak pamiatnik adradžeŭnia j zdabyćcia niezaležnaści Litoŭskaha Narodu. Kaścioł budzie padobny na adzin abraz lit. mastaka Čiurlonisa (z cyklu „Kazak“). Padobna ha twor architektury jašče nidzie nia bywała. Unutranaja ornamentyka budzie wielmi aryhinalnaja. Prajektujucca dla kaścioła niazwyčajnyja arhany i siarebrany zwon. Kaścioł budzie stajać na wysokaj hary. Achwiary na hety kaścioł — pamiatnik adradžeŭnia Litoŭskaha Narodu pływuc z usich staron.

Uradawaja dapamoha. U pałowie sakawika s. h. adbyłsia hadawy žjezd siabroŭ ziarnielnaj Pałaty. Ministar ziarniarobstwa Aleksa abhawarywaŭ ziarniarobskija sprawy, pašwiačajuć bolš uwahi na letašni nieŭradžaj u paŭnočnych pawietach Litwy. Ministr aznajmiŭ, što uradawaj zapamohi prasiła 47 tys. haspadaroŭ. Miascowyja kamitety przyznali zapamohi dla 45 tys. has-

Z Polšcy.

Kali budzie sklikany Sojm? Pašla wiadoma artykułu marš. Piłsudzkaha niekatoryja polskija hazety zanialisia pisaninaj ab tym ci Sojm budzie sklikany i kali. Špiarša padawali, što sojm žbiarecca ŭ miesiacy traŭni, a ciapier padajuć, što ŭrad majecca sklikać pasiedžaŭnie Sojmu ŭ druhoj pałowie miesiaca čerwienia i budzie trywać ad 2 da 3 tydniaŭ. Na henaj sesii majucca być razhledžany nowyja skarbowa-haspadarčyja ustawy i zakon ab samaŭradach.

Parlamant ci dyktatura. Prad swaim wyjezdam za hranicu byŭšy premier Bartel u adnej hutarcy na temu „Parlamant ci dyktatura“ wyjaśniŭ, što pastaŭlenych jamu konserwatywnymi časopisiami zakidaŭ u tym, što jon, jak premier ministraŭ, byŭ byccam zanadta ŭstupčywy prad Sojmom, nie rozumieje. B. premier Bartel u swajej hutarcy padkreśliŭ, što Sojm żywie, pracuje i što jaho z pawierchu polskaha żywicia nia dasca lohka adsunuć. Bartel uwažaje, što adsunieŭnie Sojmu nia jość sprawaj karysnaj.

U čyich rukach polski promysł? Zialezny promysł u Polšcy tolki ŭ 12 proc. znachodzicca ŭ rukach Palakaŭ. Rešta znachodzicca ŭ rukach niemieckich (48 proc.) francuskich (12 proc.) i českich (2 proc.). Niemcy swaju časć bolš pradajuć čužyncam. Naprykład astatnim časam pradali hutu Bismarka. Łaŭra, Karaleŭskuju i Katawickuju Akcyjuju Supałku, amerykanskej firmie Harriman.

Toje samaje jość z wialikim cynkawym promysław, jakoha 2/4 znachodzicca ŭ čyżych rukach, pieradusim Amerykancaŭ i Čechaŭ.

U wuhlawym pramyśle Palaki majuć kala 15 proc., Niemcy 35 proc., Belhijcy j Amerykancy pa 20 proc. j inšyja 10 proc.

padaroŭ. Dzieła taho, što ŭrad asyhnawaŭ na hetyja mety 14 miljonaŭ 500 tys. litoŭ, dyk na kožnuju haspadarku ŭ siarednim wypała 32 dalary. Takim čynam uradawaja zapamoha zaspakoila potreby litoŭskich ziarniarobaŭ, katoryja dziakujućy hetamu zabašpiečyli istnawaŭnie swajo i swaich haspadarak.

Z dalšych wyjašnieŭniaŭ akazałasia, što da rasparcelawaŭnia panskich dworaŭ u Litwie astałosia ŭžo tolki 40 tys. ha., a hruntaŭ niepadzielenych na chutary wiosak, jość jašče 1.300 tys. ha. Siaŭbu na pasiewy aŭsa, jačmieniu, harochu j bulby ŭrad litoŭski dastaŭlaje z paŭdniowych častak dziaržawy, a taksama častkowa prywozić i z zahraničy; heta adnak ničoha nia škodzić handlowamu bilansu.

Ul. Kazłoŭščyk.

Biełaruskija narodnyja pieśni z Sakolskaha pawietu.

(Praciah, hladzi „B. Kr.“ Nr. 16).

11. Balić-ža mnie hałowaŭka.

(Melodyja, jak „Płyńcie, płyńcie, bieły husi“ Nr. 3)

Balić-ža mnie hałowaŭka;
niekamu zwiazaci;
pašla-by pa miłoho;
niekaho pasłaci.

Oj zawiažu ja hałowaŭku
jadwabnym płačockam,
oj pašu ja da miłaho
siwym hałubočkam.

Laci, laci, hałubočku,
nihdzie nie spyniasia;
jak zalaciš da miłoho
nizieŭko kłaniajsia.

A maje-ž wy, mamuleŭku,
sakoł prylataja!
dawaj, doŭku, prynadaŭku,
nichaj prywykaja.

A maje-ž wy, mamuleŭku,
jak prynadu daci?
ščiali paščiel bialusieŭku,
nichaj laža spaci.

Ja pasłała paščiel biełu:
jon nie kładawicca,
da j za maje bieły ručki
abieruč dzieržycca.

12. Čom ty, Saławiejku.

Čom ty, Saławiejku,
rano nie śpiewaješ,

musić, saławiejku.
hołas nie maješ?

A kab ja mieŭ hołas,
to by ja śpiewaŭ-by,
kab ja mieŭ dzieŭčynu,
to ni biadawaŭ by.....

Išle my harami,
išle my dałami,
napaikal dziadčat
z čornymi brywami.

Adna była Hanka,
druha Maryjanka,
a treciaj nie skažu,
bo maja kachanka.

13. Latała ziaziulka.

(Melodyja, jak „Čom ty saławiejku“ Nr. 12)

Latała ziaziulka
praz sadok kujućy;
zapłakaŭ Jasiulko
ad dzieŭčyny jdućy.

Pryjšoŭ jon da domu
ni kazaŭ nikomu,
kładawłusia spaci,
kab ničuŭli ŭ chaci.

Pryjšoŭ jaho ojciec,
staŭ jaho budzici:
ustawaj, synie Janie,
my pojdziem kasici.

Ni budu ŭstawaci,
ni pajdu kasici,
bo ja ni zdužaju
kosaŭki nasici.

Pryjšoŭ jaho braciak,
staŭ jaho budzici:
ustawaj bracie, Janie,
my pojdziem haraci.

Ni budu ŭstawaci,
ni pajdu haraci,
bo ja ni zdužaju
na wołki hukaci.

Pryšla jaho maci,
stała karawaci:
było, Jasiuleŭku,
troch razam ni znaci.
Adna palubiła,
chustaŭku wymyła,
druha lubała,
kaŭnier prasawała.

Trecia hałubiła,
aniel hawaryła;
jak-ža moh ni znaci
i nie pakachaci.

14. Zialon barwinočak.

Zialon barwinočak
pa boru pasłaŭsia,
a moj miły z Ukrainy
praz ludzi kłaniaŭsia.

Što pa barwinočku:
ni jahad, ni čwietu
što mnie pa tych pakłonačkach,
kali jaho nietu.

Miacłona hułaŭka:
ni mnie jeju chadzić;
charoŭšyja kawalery:
ni mnie ich lubić.

Adnaho lubiła,
taho pazabyła;
katoraho ja ni znała,
z tym da šlubu stała.

Šlubie, ty moj šlubie,
maje šlubawanie!
jakoje-ž mnie budzie
z miłym rozmaŭlanie.
Takoje-ž mnie budzie
z miłym rozmaŭlanie,
razmowa takaja:
dzień dobry, lichaja.

15. Ŭčora była subotaŭka.

Ŭčora była subotaŭka,
a dzisiaj nidziela,

Z ukraïnskaha žyćcia.

Pierajmienawańnie „Miaščanskaj Kasy“ na „Ukraiński Kooperatyŭny Bank“. Dnia 14 h. m. u Stanisławowie adbyŭsia ahulny schod siabroŭ „Miaščanskaj Kasy“, na jakim „M. K.“ pierajmienawana na „Ukraiński Kooperatyŭny Bank“ i źmienieny statut.

„M. K.“, ciapier „Ukraiński Koop. Bank“, maje 1376 siabroŭ z uniesienymi pajami na sumu 38.373 zł. i 40 hr. Ahulny schod pryniaŭ prapazycyju Dyrekcyi Banku ŭ sprawie raździadźleńnia čystaha dochodu ŭ sumie 2.600 zł. na dobradziejnyja i kulturnyja mety pamiż adpawiednymi arhanizacyjamy.

Wučycielskaja bursa. Stanisławoŭski Akrużny Addzieł samapomačy ŭkraińskich wučyciałoŭ pastanawiŭ pabudawać dom dla dźiaciej wučyciałoŭ. Henaja arhanizacyja ŭžo maje na hetuju sprawu 1207.70 zł., a na schodzie 1 h. m. pastanoŭlena apadatkawacca pa 100 zł. u miesiac.

Z zahranicy.

Try waźnyja palityčnyja narady.

I.

U Paryży (Francyja) ŭžo treci miesiac zaŭsiadaje h. zw. reparacyjnaja komisija, jakaja maje za zadaču aźnačyć, jakuju sumu wajennaha adškodawańnia, u jakim čaście j jakim sposabam maje Niamieččyna wypłaćci pieramožcam u suświetaj wajnie. Henaja komisija maje wielmi ciažkiju zadaču, bo z sprawaj wajennaha adškodawańnia ciesa ŭwiazana sprawa wajennych daŭhoŭ samych-ža pieramožcaŭ. Niekatoryja dziaŭžawy zhadžajucca na źmianšeńnie wajennaha adškodawańnia, plačanaha im Niamieččynaj, ale z warunkam, što j daŭhi, jakija jany sami pawinny płacić, buduć proporcyjnalna da hetaha taksama źmienšany. Pradstaŭniki Niamieččyny ŭžnoŭ kažuć, što kab Niamieččyna mahła płacić adškodawańni, musić mieć prynamisia pradwajennyja warunki wyrabu, h. zn. žadajuć zwarotu sabie choć čaści taho, što im zabrała wajna: Horny Šlonsk, Pamorje, zamorskija kolonii. Hetkija-ž wymohi kasujuć Wersalski traktat, katoraha ŭsiami siłami trymajucca pieramožcy. Dyk pry takich warunkach i niadziŭna, što reparacyjnyja pierahawory tak pawoli adbywajucca i tak zabluťwajucca. Jaki ich budzie kaniec, skazać ciapier trudna.

II.

U Ženewie (Šwajcaryja) ciapier sabrałasja pryhatawaŭčaja komisija dzieła ab miežawańnia ahulnaha zbrajeńnia. Dahetul usie hutarki ab hetym astawalisia hutarkami, a zamiest razbroiwacca ŭsie jakmaha tolki zbroilisja, traciačy na heta ciažka zapracawany hroš. Što praŭda, hetaja sprawa ahulnaha zbrajeńnia nia jość tak i lohka. Nasampierš treba załahodzić usie tyja pryčyny, jakija mohuć wyklikać wajnu, a pieradusim zdawolić słušnyja damahańni prawoŭ dla nacyjanalnych mienšaściaŭ. Tady i razbrajeńnie pašlo-b lohka. Ale palityki — pany sučasna mižnarodnaha pałažeńnia, nia šukajućy sposabu sprawiadliwaha mižnarodnaha sužyćcia, hutarać adrazu ab razbrajeńni i... sami zbrojacca nawypieradki. Ničoha dziŭnaha, što razbrajeńnie pry takich umowach nie pasuwajecca ani krychu ŭpierad.

III.

U Londanie (Anhlija) 28 h. m. źbiarecca h. zw. Kamitet Troch i maje razhledzić dakładna sprawu nacyjanalnych mienšaściaŭ, dzieła sprawadzačy na najbliżejšaj sesii Lihi Narodaŭ.

Hazety padajuć, što heny Kamitet Troch atrymaŭ ŭžo piatnaccac memoryjałaŭ ad rožnych dziaŭžawaŭ, rožnych pohladaŭ u hetaj sprawie. Nie ad rečy budzie zaznačyć, što dziaŭžawy — h. zw. Małoj Antanty, (Čechasławacyna, Juhasławija i Rumynija), Polšča i Hrecyja wysłali adnazhodnyja memoryjały, u jakich protestujuć protiŭ jakohakolwiečy pašyreńnia traktatu ŭ sprawie zabiešpiečeńnia prawoŭ nacyjanalnym mienšaściam. Kali pryniać pad uwahu, što hetyja samyja narody, što siańnia tak protestujuć suproć pašyreńnia prawoŭ nac. mienšaściaŭ, da niadaŭna sami pierażywali ŭsie žudaści čužoj niawoli, dyk ichniaje siańniašniaje stanowišča ŭ hetaj sprawie pradstaŭlajecca wielmi mnohamoŭna i hawora samo za siabie.

U Anhlii ŭ kancy m-ca traŭnia s. h. adbuducca wybary ŭ parlament, jakimi zacikaŭleny ŭwieś świet, bo Anhlija maje wiaźarnyja ŭpływy na mižnarodnuju palityku. Ciapier tam stajać pry ŭładzie konserwatysty, jakija i na dalej chacieli-b być panami pałažeńnia j tamu wiaduć zajađuju wybarnuju ahitacyju. Prociŭ ich wystupajuć z niamienšaj siłaj i zaŭziataścij dźwie hałoŭnyja partyi — laburysty (socyjalisty) i liberały. Laburysty, jakija ŭ papieredniaj kadenicyi parlamentu byli zdabyŭšy bołšaść i ichny pa-

Z kraju.

Pieraściaroha. Sielanin z wioski Naliboki, kała Iwienca, niechta Adamowič znašoŭ na poli harmatni naboŭ i prynios jaho da chaty. U chacie Adamowič pačaŭ hety naboŭ raźbirać, u wyniku čaho nastauŭ wybuch, jaki zabiŭ Adamowiča na miejsy. Žonka jaho Emilja znachodziłasja ŭ tojčas kala humna, była raniena askolkami tak samo i praz niejki čas pamiarła.

Pažary. 24 h. m. u w. Toločki Zablackaj hm. Lidzkaha paw. wybuch pažar, u wyniku čaho zhareła 29 haspadarskich zabudawańniaŭ. Pažar paŭstaŭ dzieła nieaściorožnaha abychodźańnia z ahniom. Straty wynosiać kala 200 tysiać złotych.

— U wyniku nieaściorožnaha abychodźańnia z ahniom ŭ humnie Wojtkuna ŭ w. Wikancy, Radunskaje hm, zaharełasja humno, ad jakoha ahoŭ rażyšoŭsia i spaliŭ jašče 4 humny. Straty abličajuć na 8.000 zł.

— Unočy 19 h. m. u kalonji Turja, Ščučynskaha paw. niechta padpaliŭ zabudawańni Br. Kiešynskaha. Straty abličajuć na 4.000 zł.

Pawodka ŭ Staŭpieckim pawiecie. U Staŭpieckim paw. reki Nioman, Suła i Uša tak padnialisia, što zalili pala 5 wiosak. U samych Staŭpcoch wada padnialasia tak, što 9 siemjaŭ pawinny byli wyniasćsie z swaich chat.

wadyr Makdonald byŭ šefam uradu, ciapier wielmi ŭzmacawalisja j spadziajucca ŭžnoŭ pryjści da ŭłady. Z wybarnych hasłaŭ laburystaŭ treba adznačyć: — likwidacyju paślawajennych balačak palityčnych i zwarot Niamieččynie Nadrenii, šyrejšaj swabody dla Indyi i Ehiptu.

U S.S.R.R. bałšawiki wydali nowy protiurelihiyny dekret, pawodle jakoha Carkwa (Kaściol) nia maje prawa wiaści kulturnaj pracy i mieć haspadarčyja arhanizacyi. Dekret ahrańičaje prawy da budawańnia nowych światyniaŭ. Duchoŭniki nia majuć prawa wykonywać relihiynych abradaŭ za hranicaj swajej parachwii. Hazety padajuć, što bałšawickija ŭłady ŭ najbliżejšych dñiach majucca začynić śłaŭny, najbołšy ŭ Rasiei Bohajaŭlenski manastyr (klaštar) i pamiaścić u im historyčny muzej.

Bałšawiki zmahajucca z relihijaj, a z imi zmahajucca hałodnyja ludzi: u wakolicach Władikaŭkazu źjawiŭsia addzieł paŭstancaŭ, jaki napadaje na bałšawickija ŭradawyja ŭstanowy i zabiwaje komunistaŭ. Paŭstancy ŭwajšli ŭ stalicu Władikaŭkazu, dzie ŭ praciahu adnaho dnia žniščyli niamaha bałšawickich uradawych ustanowaŭ i zabili bołš dziesiatka komunistaŭ.

U Kronštacie azbrojenyja napaśniki napali na wajskowuju kasu i zabrali 200 tysiać rubloŭ.

„Nie pakidajcie mowy našaj biełaruskaj, kab nia umierli“...

čamu-ž ŭ cibie, Jasiuleńku *)
saročka ni bieła?

Oj ni bieła, oj ni bieła
dziwiata nidziela;
matka stara, siostra mała
i saročka ni bieła.

Oj wyjdu ja na hulanku,
stanu na hrudočku,
oj wymyju, wyprasuju
ja swaju saročku.

Oj wymyju, wyprasuju,
daj ŭ skrynju schawaju,
nichaj toje ludzi znajuć,
što žonki ni maju.

16. Pa sadu chadžu.

(Melodyja jak „Na poli wierba“ Nr. 5)
Pa sadu chadžu,
winahrad sadžu,
a ja ŭ cibie, mamuleńku *)
nižanat chadžu.

Ci ja nie daju,
ci ja baraniŭ?
waźmi, synku Jasiuleńku,
udawe dačku.

Udawe dačka
ni maja raŭnia:
jana chodźci pa sadočku
tak, jak krалеŭna.

Ani z jeju stać,
ani razmaŭlać,
rano ŭstaŭšy, šapku žniaŭšy
dzień dobry joj dać.

chodźci pa sieniach
chustka ŭ kišeni,
čakaj, čakaj, Jasiuleńku,
choć da jasieni.

*) Apošnja dwa radki skroź paŭtarajucca

Dzień dobry, pani,
što chodźi z nami.
Usie twaje majentnaści
wianok ruciany

A jaki-ž ty pan,
što ja čakać mam;
usie twaje majentnaści
— zielony župan

„Jurja“.

Hadoŭ tamu 20, u niekatorych miascch kala Miednik, Wil. — Trockaha paw. byŭ taki zwyčaj: — „miž Jurjam“ (ad 23-ha krasawika pa nowamu kalendaru, da 23-ha krasawika — pa staromu, 23 dzieŭki z chłopcami abchodzili „Jurjawyja wiačary“. Wiečaram, pa zachodzie sonca źbiralisia jany na najbołšaju haru ŭ wloscy ci paza wioskaj i pialali woś hetyja pieśni:

Jurka bačka kliča:
padaŭ, synku, klučy,
ziamlu admykać,
rasu wypuskać.
Na ciopłaje leta,
na bujnaje żyta,
zyspadu haranistaje,
źwierchu kałasistaje.

Byŭ ŭ Jurki dziŭny koŭ,
na stajency ni ŭstoja;
wywiadzie pać, nia złowia;
kapytom ziamlu razkroje,
chwastom ziamlu padmiacie,
hryŭkaj nieba padapre,
wuškami wajnu pačuje,
wačmi hwiadzy paliče.

Byŭ ŭ Jurki dziŭny koŭ,
žłacieŭ z hary aź ŭ doł,
raźbiŭ kamiń kapytom.
Jak ŭ kaminia ahnia niet,
tak u chłapcoŭ praŭdy niet.
Byŭ ŭ Jurki dziŭny koŭ
raźbiŭ harech kapytom.
Jak ŭ harecha jadro jość,
tak ŭ dziewak praŭda jość.

Jak pačynaje kukawać ziaziulka, piauć hetak:

„Ziaziulka“

Da ni kukuj ziaziula rabaja;
da ni kukuj, što nočka małaja.
Da ni kukuj ziaziula ptaška;
da ni kukuj, što biaz maci ciažka.

Da ni kukuj ziaziula ŭnočy;
bo wykališ na laščynu wočy.

Da jak-ža mnie ni kukawaci:
mieŭšy dzieťak, nima z kim ščabiataci
Prylaciela siwičurka z łuhu,
padmowiła dzieťkaŭ na prysłuhu.
Bołšyje samy palacieli,
mienšyje tut pasiracieli.

Zapisaŭ ad starych ludziej Al. Waškowič.
Miedniki.

WYJŚŁA Z DRUKU

„Студэнская Думка“

Časopiš Biełaruskaha Studenstwa
Nr. 1 (11) žmiest duža cikawy i bahaty. Cana n-ru 1 zł
Kupić i wypisać možna:

Wilnia, Ludwisarskaja 1, Biel. Druk. Im. Fr. Skaryny,
a tak-ža ŭwa ŭsiech Biełaruskich Kniharniach.

Ab haspadarcy.

(„v“ čytajecca jak „w“).

U pole.

Jak na arataha, tak i na skacinu čakaje sioleta ũ poli *spoźnienaja* *viasna*. Dasca heta ũ znaki asabliva ziemlarobu, jaki za hety čas, pakul u pole nia jdzie, musić być hatoŭ z usimi pracami kala chaty i pierad usim pryviaści ũ paradak haspadarčuju snać. Spoźnienaja *viasna* budzie vymahać sioleta *skaročanaj* pracy ũ poli, nia budzie času na doŭhaje kaŭpańnie ralli: *čymchutčej razbaranawać pole* i sieić. Jak niaščasny sioleta toj, chto pakinuŭ na zimu pole nieużaranym!

Pierš čym na poli-ralli jšče čakaje ziemlaroba praca na sienažaciach. Tak, na sienažaciach! Bo i *sienažaci*, kali majuć dawać karyść, *patrabujuć dahladu*! Nia šmat: kali vierchni płast (dziarno) užo admierz, a spod jašče čviorcy, treba sienažać vybaranavać zialeznaj baranoj. Vymahajuć hetaha asabliva sienažaci zarosšyja mocham, jaki treba vybaranavać. Moch z sienažaci samym tolki vybaranavańniem adnak tryvała vyhubić nielha: moch budzie raści na sienažaci datul, pakul jany buduć zakvasšyja. A kab sienažać „adkvasić“, treba pad dziarno ũpuścić patrebnaje množstva pavietra. Robicca heta voš tak: sienažać pierš-najpierš zbaranujecca zialeznaj baranoj (pa mahčymaści adumysłavaj sienažatniaj baranoj) i vybaranujecca moch. A pašla užo prychoďzicca ũżyć adumysłavych nažoŭ, jakija ũkladajucca zamiest spružynovych łapaŭ u spružynovyja kultyvatary. Hetymi nažami dziarno sienažaci papierarazajecca (ale nie papiera-vačyvajecca) i ũspod dastaniecca došč pavietra, jakoje i adkvasšyja sienažać, a tym samym i hubić na jej moch.

U pole užo chutka pojdzie, ci lepš, zmuša-na budzie pajści i skacina. Nia šmat tam jana znojdzie jšče pażyvy. Ale kali-b hetaje pażyvy (pašy) bylo užo na pašbiščy i dosyć, dyk usio-ž nielha pakidać skaciny *zrazu* na samym tolki pašbiščy. Pierachod z zimovaha karmleńnia na zialonaje (i naadvarot) musić być stupianiovy, bo ũ žaludku i cełym traŭlačym trakcie żyvioły nia moža zrazu vyrablacca patrebnaje množstva sokaŭ adpaviadajučych novamu kormu i tamu nastajuć pry raptoŭnym pierachodzie roznyja zabureńni ũ traŭlačym trakcie: zatrymańnie, nias-traŭnaść, volnaść i h. d. Kab hetaha na *viasnu* ũniknuć, treba zaŭsiody żyvioły pierad vyhaniańniem na pastu trošku nakarmić u chlavie užo, a z pasty pryhnaŭšy, — taksama. Hetak bolšmieniš praz dva tydni: ručacca možna tady amal, što chvarobnyja žyviščy nie nastupiać.

— Vyhnaŭšy żyvioły ũ pole treba abaviazkova chlavu abčyścić z usiakaha brudu, pavučynia j inš. a ścieny *pabialić vapnaj*.

Nie zacyahivać z prypuskańniem da karoŭ buhajoŭ. Z vybaram hetych apoŭnich *nie brašyć niawybrednaściu*: dobry buhaj, heta najlepšy, najtaniejšy i tamu najchutčejšy sposab padniaćcia małočnaści našych karoŭ.

Inž. Ad. Klimovič.

Usiačyna.

Achwiary bałšawizmu. Pawodle abličeńniaŭ anhliskaha ministra finansu Čerčyla, bałšawicki ũrad u S.S.R.R. za čas swajho panawańnia da hetaha času rastała: 28 biskupaŭ, 1.219 ksiandzoŭ i świaščeńnikaŭ, 6.000 profesaraŭ i wučycioŭ, 9.000 dacharoŭ, 2.950 artystaŭ, 54.000 aficeraŭ, 70.000 ahientaŭ palicyjnych, 139.000 robotnikaŭ, 260.000 žaŭniaraŭ, 355.000 hramadzian z intelehenskaje sfery i 815.000 sialan. Razam 1.712.197 duš.

Wialiki ũrahan (silny wichor) u Japonii. 22 h. m. u Japonii byŭ wialiki ũrahan, jaki narabiŭ wialikija straty. Utaŭlasia niekalki rybackich łodak i inšych. Najbolej škody narabiŭ ũrahan na paŭnočna-zachodnim pabierežžy, dzie bylo 8 zabitych i 76 ranienych. U adnej miascowaści ũrahan razburŭ niekalkisot damoŭ, 3 tysiačy damoŭ paważna paciarpieli. Taksama prapała 2 hidraplany z 4-ma lotčykami.

Znajšli zołata. U wakolicy Manilli, na Filipin-skich wastrawoch, robotniki kapajučysia natrapili na miejsca, u jakim na prastory 3-ch klm. znachodźcica zołata. Wortaść hetaha znajdzienaha zołata abličajuć na 20 milionaŭ dalaraŭ.

— Taksama adzin amerykanski fermer u Munhe-sonie (Ontario) pracujuć na swajej ziamli znajšoŭ na poli čystaje zołata i pradaju swajo prawa da jaho za 12 tysiač ahielskich funtaŭ (kala 518.000 zł.). Kab heta naš sialanin, dzie na poli znašoŭ taki „kawalačak“.

I tam lubiać hrošy. „Sawieckaja Bielaruś“ padaje, što ũ praciahu m. hodu ũ kooperatywach, jakija znachodźcica ũ B.S.R.R., wykryta bolejš jak 1.000 defraŭ-dacyjoŭ, (patajemnaha akradańnia) na sumu 266.000 rubloŭ.

DA NAS PIŠUĆ.

BLAHA ŽYWIECCA.

Ikaźn, Braslaŭskaha paw. Jak wiedama ũrad pryznaŭ zapamohu dla paciarpieŭšych ad nieŭradžaju. Tak jano i jość, jak pisałasja ũ „B. Kry-nicy“, što biez dapamohi šyrejšaj z boku zamaž-niejšaha hramadzianstwa, uradawaja dapamoha jość jak-by kaplaj wady dla žadajučaha pić. Z boku zamažniejšaha hramadzianstwa naša hmina zapamohi nie atrymała i pryšlosia dziać pamiž nieščaśliwymi tolki zapamohu ũradawuju. Dawać treba šmat kamu, a niamsa z čaho. Ciapier henu-ju zapamohu raździalaje hminnaja Rada tak, jak rozumieje, h. zn. kamu dać, kamu nie, kamu bolš i kamu mieniš. Naša hminnaja Rada składjecca z zamažniejšych sialan i šlachtnoŭ, dyk ciapier tyja, katoryja hetaj zapamohi nie dastali, abo tyja, katoryja dastali mieniš—narakajuć na Radu. Mnie zdajecca, što henaje narakaniem jość biezpadstaŭ-naje, bo hetuju-ž Radu wybirali i tyja samyja, katoryja ciapier na jaje narakajuć. Dyk henaje narakaniem jość narakaniem na samych siabie: jakuju Radu wybrali, takuju j majem. Heta adno. A druhoje, dyk i dziać tam nia wielmi šmat čaho jość na taki lik patrabujučych hetaj zapa-mohi. Wina tut nas samych, što my jak bywajuć wybary ci ũ hminnuju Radu ci kudy jnakš, kažam—„niachaj sabie wybirajuć, abojdziecca biez mia-nie“, što našaje sialanstwa, ahułam biarućy, su-sim nie sarhanizawane. Kab našy sialanie ũwa ũsim krai byli sarhanizawany, dyk i z dapamo-haj bylo-b lahčej, bo braty sialanie z Lidčyny pryšli-b z dapamohaj swaim bratom u Braslaŭšcy-nie. Tolki praz arhanizacyju my možam papra-wić svoj los.

Krawiec.

JAK NIEURADŽAJ, DYK I DARAHOUŁA.

Arechaŭka, Jodzkaŭhm., Braslaŭskaha paw. Minuły hod dla našaj staronki byŭ wielmi nie-ŭradžajny. Na poli ničoha nie ũradziła. Žyćcio praz usiu zimu bylo strańnaje, a ciapier dyk i jašče horš. Treba sieić, a tut niedachwat nasie-nia. Ciapla niamsa, a tut i pošaru dla żywioliny niamsa. Našy sialanie užo i strechi pazdymali na korm dla skaciny. Kupić pošaru amal što niamsa dzie, kali dzie i jość, dyk trudna dakupicca. Adzin pud bałotnaha siena kaštuje 3 zł., a zarabotkaŭ niamsa nijakich, dyk niamsa za što i kupiać. Ciaški hety hod dla na-šych wiosak i jak my pratorywa-jem da ciapla, tolki adzin Boh heta znaje.

P.

HAREŁKA WIALIKI WORAH LUDZTWA.

W. Huta, Lidzkaŭ paw. Usich pryčyn na-šych biedaŭ i abličyć nielha, ale najčaciejšaj amal budzie harełka. Pa ludziach, jak čuwać, vyhaniajuć užo heta, sapraŭdy, „praklonnaje ziele“ z ũżytku dziennaha, ale kala nas, dyk niejaka hetaha niačuwać. I tamu zdarajućca ũ nas rečy sumnyja. Anahdaj u čacwier 7-ha sakawika s. h. u Dziawieniškach harełka dawiała ludziej prosta da torby. Ludzi z Huty: J. W. i S. H. dy z Ma-žuloŭ B. M. i niejki S. ũsio „handlawali“ ka-niam i... pili baryšy. Hetaja baryšy končylisia tym, što W. apynuŭsia na pastarunku, jahonaja žonka z dziećmi — biaz chleba, a cełaja sprawa pašla ũ sud. Jaki budzie prysud, pabačam. Ale lepš bylo-b, kab nia bylo ani harełki, ani ũsiaje hetaje biady, što z saboj prynosić. Tamu proć z harełkaj!

Niedaloki.

POLSKAJA ŠKOŁA NA BIEŁARUSI J NAWU-ČAŔNIE U JOJ PRAWASŁAUNAJ RELIHII.

Z Niešwiskaha paw. Karyść dla Bielaru-soŭ z polskaj školy ũ nas šyroka i dobra wie-dama. Ja tut chaču strymacca tolki ab nawučań-

U paraŭnańni z pazaletašnim hodam lik defraŭ-dacyjaŭ padwoiŭsia.

Jak wajujuć z relihijaj. Jak padaje maskoŭ-skaja presa ũ praciahu 1928 h. sawieckija ũłady začynili 8.354 prawasłaŭnych cerkwaŭ i katalickich kaścio-łaŭ, 38 klaštaraŭ, 59 synahoh, 38 mečetaŭ, 43 inšych świa-tyŭ. U praciahu hetaha hodu majuć jašče začynić 250 Kaściołaŭ.

Jak pracujuć na karyść „Ojczyzny“. Ha-zeta „Polska Ludowa“ Nr. 10 padaje wiestku, što ũ Wilni aryštawali j pasadzili na Lukiški haspadarčaha referenta Dyrekcyi Lasoŭ u Wilnie J. Langhammera za nadużyćci ũ nazwanaj dyrekcyi. U žwiazku z hetym зробlena śledztwa prociŭ adnaho wyžšaha ũradoŭca Dyrekcyi dziaŭžaŭnych lasoŭ. Pawodle padličeńniaŭ, lasnyja kupcy aškukali dzia-ŭžany skarb blizka na 50 milionaŭ złotych.

Kraj miljaneraŭ. U Wuhryi. pawodle apoŭniaj administracyjnaj statystyki, naličywjecca 412 miljaneraŭ.

ni religii prawasłaŭnych dziećmi u hetych ško-łach.

Usie padručniki ũ polskich školach druka-wanyja, wiedama-ž, łacinskimi litarami, a wu-čyciale haworać z dziećmi tolki papolsku. Dzie-ci-ž miž saboj i ũsiudama, naturalna, haworać pabiełarusku. Ale woš prychoďzić u szkołu zaka-nawučyciel, prawasłaŭny świaščeńnik — baciŭška j prynosić z saboj rasiejskija ci sławianskija, padručniki Ciemnowierawa, Waskresienskaha, Čel-cowa j inš. I zahadywaje wučyciel Praŭdy Bo-žaj kupiać hetaja padručniki i wučycca z ich paznawać Boha j Jaho światy Zakon. Dzicia ani hetych litaraŭ, ani čužych sloŭ nie rozumieje, a baciŭška ũ padručniku nohcem zarysuje i pry-kaža: „Смотрите, дѣти, въ слѣдующій пове-дѣльникъ обязательно и твердо выучить — отсюда и досюда.“

Płača biednaje dzicia hledziačy na knižku i składjajuć z litaraŭ niezrozumiełyja słowy, niawiedajućy, čamu jamu niamožna prynamsia da Boha hawaryć u rodnej mowie biełaruskaj, taksama, jak jano hawora da swaich bačkoŭ.

Druhi abrazok: zachodźcica da mianie dzied—sialanin z susiedniaj wioski i prosić biełaruskaj ci rasiejskaj azbuki (hraždanki). „Na što?“ — py-taju. — „Maja ũnučka chodźić u szkołu, dyk joj treba“. — „Jana-ž wučycca ũ polskaj škole, a tam hetaja azbuka nia ũżywajecca?“ „Ale nie, ja sam doma budu pamahać ũnučcy wučycca Za-konu Božaha, bo jana nia ũmieje čytać hraždanki, a ja trochu rozumieju hramatu“. Azbuka na-šlasia. Dzied z ũnučkaj ũłažyli kluč-azbuku, nad-pisujućy nad litarami hraždanki adpawiednyja li-tary łacinskija. Pačalasja nowaja praca i ũnučka pačala čytać malitwu pierad pryčšaščeńniem, na-ciskajućy papolsku pieršyja składy...

Ajcy duchounyja! Wy bačacie hetu nienar-malnaść i możacie jaje naprawić. Kali-ž heta zrobicie? Kali biełaruskaje dzicia budzie mahčy nawučycca malitwaŭ pabiełarusku? Kali prawa-słaŭnyja świaščeńniki pačnuć tak prynamsia ak-tyŭna pracawać na nacyjanalnym poli, jak pracu-juć biełaruskija ksiandzy, jakija majuć niezraŭna-na bolšyja trudnaści ũ swajej pracy?

Najwyšejšaja para, bo j staryja j małyja užo prosta dzičejuć. Niešwiežanin.

Z Wilni.

Biezraboćcie. Pawodle apoŭnich abličeńniaŭ u Wilni znachodźcica 4.500 biezraboćnych.

Pajezdka ũ Rym maniacca zrabic Wilenskija Litoŭcy. Pajezdka budzie ciahnucca kala 2-ch tydniaŭ. Aprača Rymu, ekskursanty dumajuć adwiedać Miłan, We-necyju i inšyja značniejšyja harady.

Nowy Urad Litoŭskaha Nawukowaha T-wa. byŭ wybrany na ahułnym hadawym schodzie ũ skladzie: staršynia — M. Šikšyns. I. wice-staršynia — Br. Untulis. II. wice-staršynia — J. Šlapelis, skarbni — D. Alsejka, bibliotekar — P. Karazija, sekretar — St. Matijošajtis, siabra biaz specyjalnaj funkcyi — ks. šamb. A. Wiskant.

DA NAŠYCH PADPIŠČYKAU.

Naša redakcyja atrymowuje skarhi ad pad-piščykaŭ i čytačoŭ „B. Krynicy“, što mnohija z ich nie atrymowujuć našaj hazety. Hetym pawie-damlajem, što redakcyja wysyła je hazetu ũsim padpiščykam akuratna. Dziela hetaha žwiartajcie-sia na poštu, trebujcie tam karty prenumeraty i składjacie na pošcie paštowyja reklamacyi. Ta-kim sposab znojdziecca winoŭnik i hazeta paćnie prychoďzić akuratna. ADMINISTRACYJA.

Naša pošta.

M. D. Z korespondencyjaŭ Wašych nia možam skarystać. Pišycie ab sprawach majučych niejkuju hra-madzkuju wartaść.

Rubašku. — Adres „Sachi“ taki: Wilno, Wilen-skaja 8, „Awadnia“, Wilno, Wialikaja 3-10.

Lachowiču. — Korespondencyju Wašu atrymali, paprawiŭšy moža i žmieścim „Kutok śmiechu“ Waš pa-dobny badaj chutčej da płaču.

Obolewiču. — Na Wašu prošbu hazetu pasy-łajem.

Dwareckamu. — Hazetu Wam pasyłajem praz uwieš čas.

Tuŭkunu. — Praŭnyja parady dajem.

Hutaru. — Korespondencyju žmieścim u nastup-nym numary.

Marozu. — List Waš atrymali, z prošbaj Wa-šaj zhadžajemsia.

Nowasielskamu. — Wieršy Wašy nie padcho-dziać. Pišecie lepš ab tym, što ũ Was čuwać.

Harošcy. — Ab Wašaj chwarobie moža paradzić tolki uniwersyteckaja klinika wuŭnych chwarobaŭ, dyk tu-dy i žwiarniecia.